

2015/2210(INI)

24.9.2015

OPINIA

Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej:
realizacja priorytetów na 2015 r.
(2015/2210(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej (*): Sergio Gutiérrez Prieto

(*) Komisja zaangażowana – art. 54 Regulaminu

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zwraca uwagę, że wiele państw członkowskich wciąż odnotowuje duże deficyty budżetowe, podczas gdy inne wykazują nadwyżki obrotów bieżących, oraz że istnieje potrzeba opracowania i skoordynowania programów odpowiedzialności budżetowej, które uwzględniają te różnice i są ukierunkowane na tworzenie godnych miejsc pracy prowadzące do wysokiej jakości zatrudnienia, wzrost gospodarczy, a tym samym na stworzenie trwałego państwa opiekuńczego dla przyszłych pokoleń; wzywa Komisję, która otrzymała już projekty budżetów krajowych na 2016 r., aby w ramach polityki fiskalnej określonej w pakcie stabilności i wzrostu w pełni wykorzystwała możliwości elastycznego działania¹, aby w stosownych przypadkach zapewnić elastyczny proces odpowiedzialności krajowej, który lepiej odzwierciedla cykliczność sytuacji w państwach członkowskich i umożliwia przyjęcie odpowiedzialnych społecznie i efektywnych ekonomicznie strategii politycznych mających na celu tworzenie godnych miejsc pracy prowadzące do wysokiej jakości zatrudnienia oraz inwestycje społeczne w wysokiej jakości usługi;
2. uważa, że państwa członkowskie odnotowujące wysoki deficyt lub wysoki poziom zadłużenia muszą kontynuować działania na rzecz osiągnięcia równowagi budżetowej, natomiast państwa członkowskie posiadające przestrzeń fiskalną powinny wykorzystać ją do pobudzenia popytu krajowego i inwestycji sprzyjających wzrostowi gospodarczemu;
3. ubolewa, że brakuje ogólnego nawiązania do celów strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu; podkreśla, że polityka zatrudnienia i polityka społeczna nie powinny być rozpatrywane jedynie z punktu widzenia kosztów, lecz również w kontekście korzyści w perspektywie długoterminowej; w związku z tym wzywa do uwzględnienia stosownych celów społecznych i środowiskowych w nowych ramach oceny dla zapewnienia, by zalecenia dla poszczególnych krajów proponowane były wszystkim państwom nieodnotowującym postępu w zwalczaniu ubóstwa, zapewnianiu godnych miejsc pracy prowadzącym do wysokiej jakości zatrudnienia, zapobieganiu przedwczesnemu porzucaniu nauki, wspieraniu uczenia się przez całe życie i zasobooszczędności oraz zapobieganiu zmianie klimatu;
4. domaga się, by zalecenia dla poszczególnych krajów zawierały zalecenie Komisji² w sprawie prewencyjnej restrukturyzacji firm zagrożonych niewypłacalnością i oddłużenia przedsiębiorców w stanie upadłości, zarówno w przypadku osób fizycznych, jak i prawnych, aby dać przedsiębiorstwom drugą szansę; apeluje również do Komisji o zbadanie możliwości rozszerzenia tych programów na rodziny zagrożone eksmisją w celu zapewnienia większej spójności społecznej przez ograniczenie ryzyka bezdomności; podkreśla, że nawet jeśli trudności finansowe gospodarstw domowych zmniejszyły się, to wciąż są one znacznie powyżej poziomów z poprzedniej dekady, a zdaniem Komisji

¹ COM(2015)0012 „Optymalne wykorzystanie elastyczności przewidzianej w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu”.

² Zalecenie z dnia 12 marca w sprawie nowego podejścia do niepowodzeń biznesowych i niewypłacalności.

wciąż utrzymuje się ogromna przepaść między poziomem trudności finansowych doświadczanym przez gospodarstwa domowe o niskich dochodach a poziomem tych trudności doświadczanym przez gospodarstwa domowe zaliczane do kwartyła o wyższych dochodach;¹;

5. zwraca uwagę, że choć w wielu krajach zmniejszono deficyty, to proces ten spowodował również spadek inwestycji publicznych w Unii; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wsparcie dla europejskiej polityki inwestycyjnej mające na celu pobudzenie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy i apeluje o podjęcie dalszych działań w celu zapewnienia finansowania gospodarki realnej; jest zdania, że do głównych celów projektów otrzymujących wsparcie z EFIS powinno należeć tworzenie godnych miejsc pracy prowadzące do wysokiej jakości zatrudnienia, jak również osiągnięcie spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej; uważa, że należy podjąć bardziej zdecydowane działania w odpowiedzi na apel Parlamentu², aby wspierać inwestycje społeczne nie tylko w celu osiągnięcia zysku finansowego, ale także w celu osiągnięcia pozytywnych skutków społecznych i zmniejszenia nierówności, między innymi dzięki usprawnieniu usług publicznych i wspieraniu tworzenia miejsc pracy dla kategorii osób defaworyzowanych; w tym kontekście podkreśla konieczność wzmocnienia narzędzi regulacyjnych Komisji Europejskiej (takich jak oceny skutków, ewaluacje itp.) oraz wprowadzenia środków kontroli i monitorowania przeprowadzanych inwestycji;
6. podkreśla, że MŚP, które stanowią główne źródło nowych miejsc pracy, wciąż borykają się z trudnościami w dostępie do kredytów oraz ze zbędnymi obciążeniami administracyjnymi i biurokracją, które osłabiają ich wzrost i zrównoważony rozwój, jak również potencjał tworzenia miejsc pracy; odnotowuje inicjatywę Komisji dotyczącą unowocześnienia środowiska regulacyjnego i administracyjnego w celu polepszenia klimatu inwestycyjnego oraz warunków dla MŚP i popiera zalecenia prowadzące do poprawy sytuacji, podkreślając przy tym konieczność przestrzegania standardów społecznych i standardów pracy; podkreśla znaczenie zaangażowania w rozwój innowacyjnych kanałów finansowania, takich jak finansowanie społecznościowe i mikrokredyty, a także inwestycji wspierających rozwój MŚP, mikroprzedsiębiorstw, innowacyjnych przedsiębiorstw typu start-up, przedsiębiorstw promujących zielone zatrudnienie i innych tego typu podmiotów;
7. przypomina, że regiony, w których występują dotkliwe i trwałe utrudnienia naturalne lub demograficzne, zazwyczaj odnotowują wyższe wskaźniki bezrobocia i niższy wzrost gospodarczy; dlatego uważa, że konieczne są inwestycje mające na celu zwiększenie potencjału ich wzrostu i zachęcenie ludności do zamieszkania na tych obszarach, aby zapewnić ich zrównoważony rozwój;
8. zwraca uwagę na zalecenia dotyczące potrzeby osiągnięcia postępów w reformach rynku pracy i apeluje, aby przy wprowadzaniu tych reform zagwarantowano ochronę socjalną i dialog społeczny (zgodnie z praktykami krajowymi) oraz zadbano o niezbędny konsensus polityczny, aby zapewnić ich trwałość i efektywność; uważa, że reformy rynku pracy powinny zapewnić niezbędną równowagę między elastycznością i bezpieczeństwem zarówno dla pracowników, jak i pracodawców, oraz nie powinny prowadzić na przykład do wykluczenia pracowników z rokowań zbiorowych, obniżenia wskaźników wydajności

¹ Kwartalny przegląd dotyczący zatrudnienia i sytuacji społecznej w UE – czerwiec 2015.

² Rezolucja z dnia 11 marca 2015 r. (teksty przyjęte, P8_TA(2015)0068), pkt. 10 i 18.

czy zmniejszenia zatrudnienia; apeluje o wykorzystanie punktu zwrotnego cyklu, w którym się obecnie znajdujemy, i przeprowadzenie ambitnych reform rynku pracy w państwach członkowskich tam, gdzie są one wciąż konieczne; reformy te powinny być w stanie doprowadzić do zmniejszenia fragmentacji, zachęcenia do tworzenia miejsc pracy, położenia kresu niepewności i zwalczania ubóstwa, aby zwiększyć wydajność i konkurencyjność naszej gospodarki, a zarazem zagwarantować większą liczbę miejsc pracy i godne płace dzięki inwestycjom w kapitał ludzki; podkreśla, że inne reformy strukturalne, takie jak reindustrializacja, są równie istotne dla zapewnienia zrównoważonego rynku pracy;

9. wzywa Komisję do zagwarantowania, by w jej wytycznych politycznych reformy rynku pracy miały na celu między innymi zmniejszenie segmentacji, zapewnienie lepszej antycypacji i dopasowania umiejętności do miejsc pracy, lepszą integrację grup defaworyzowanych, redukcję ubóstwa pracujących, promowanie równości płci, wzmacnianie praw pracowników z nietypowymi umowami oraz lepszą ochronę socjalną dla osób pracujących na własny rachunek;
10. przyjmuje z zadowoleniem spadek wskaźników bezrobocia w Unii; podkreśla jednak, że bezrobocie wciąż jest wysokie, i zwraca się do państw członkowskich o przyjęcie całościowego podejścia przy wdrażaniu skutecznych strategii politycznych na rzecz aktywnego rynku pracy, ukierunkowanych zarówno na zapewnienie możliwości zatrudnienia osobom poszukującym pracy, jak i na stworzenie rynku pracy bardziej sprzyjającego integracji społecznej, w tym zapewnienie dodatkowych środków wsparcia zarówno dla poszukujących pracy, jak i pracodawców; podkreśla potrzebę rozwiązania problemu niedopasowania kwalifikacji i nieaktualnych umiejętności w ramach zwalczania długotrwałego bezrobocia oraz uważa, że należy w większym stopniu skoordynować politykę w tym zakresie na poziomie krajowym i europejskim; w związku z tym wzywa do podjęcia bardziej zdecydowanych działań na rzecz wsparcia i dalszego rozwoju skutecznej edukacji i szkoleń zawodowych, współpracy między instytucjami edukacyjnymi, przedsiębiorstwami, organizacjami pracodawców i innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, a także podkreśla potrzebę zwiększenia skuteczności publicznych i prywatnych służb zatrudnienia w celu zaradzenia niedopasowaniu umiejętności na rynku pracy oraz ułatwienia poszukiwania pracy w Unii;
11. zwraca uwagę, że w niektórych państwach wyraźnie widoczny jest brak reform strukturalnych lub ich powolne tempo, zatem w ramach swoich celów w procesie semestru europejskiego Komisja powinna z większym natężeniem oceniać, jaką szkodę w zakresie tworzenia miejsc pracy w średniej perspektywie wyrządza brak odpowiedzialności niektórych państw za niewdrożenie reform strukturalnych;
12. uważa, że ustalanie płacy minimalnej leży w zakresie kompetencji państw członkowskich, co zgodnie z zasadą pomocniczości należy uszanować;
13. zwraca uwagę, że Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) i Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) przestrzegały przed problemami socjalnymi (ubóstwo pracujących) i gospodarczymi (niski popyt wewnętrzny) związanymi z dewaluacją płac, do jakiej doszło w ostatnich latach; w tym kontekście podkreśla, że odpowiednia polityka w zakresie płac ma kluczowe znaczenie dla utrzymania popytu wewnętrznego, zatem podwyżki płac powinny być lepiej dostosowane do zmian w

wydajności; uważa, iż należy odnieść się do kwestii znaczenia wzrostu płac, zwłaszcza w krajach, w których wynagrodzenia są poniżej progu ubóstwa, nie naruszając jednak zasady pomocniczości; przypomina, że istnieją ogromne różnice między państwami członkowskimi, jeżeli chodzi o wysokość płacy minimalnej i ponawia swój apel o przeprowadzenie analizy¹ tego zagadnienia, obejmującej analizę różnic siły nabywczej między poszczególnymi państwami członkowskimi; zachęca państwa członkowskie do ustalenia płac minimalnych zgodnie z krajowym ustawodawstwem i praktyką oraz do uwzględnienia ich wpływu na ubóstwo pracujących, dochody gospodarstw domowych, łączny popyt i tworzenie miejsc pracy;

14. zwraca uwagę, że niektóre reformy rynku pracy wprowadziły nowe rodzaje umów oraz że zdaniem Komisji niektóre z tych umów zwiększyły niepewność na rynkach pracy, wymagając w wielu przypadkach niesprawiedliwej elastyczności od młodszych pokoleń; z zaniepokojeniem odnotowuje dane wskazujące, iż w niektórych państwach członkowskich wskaźnik tymczasowego zatrudnienia wynosi ponad 90 % dla nowych umów, co szczególnie dotyczy osób młodych i kobiet; zwraca uwagę, że według OECD² zjawisko to jest jedną z bezpośrednich przyczyn wzrostu nierówności, choć czasami pracownicy preferują taki tryb pracy, aby osiągnąć większą równowagę między życiem zawodowym a prywatnym lub zarobić dodatkowe pieniądze; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia synergii między politykami krajowymi a europejską polityką spójności, aby zwiększyć wpływ na te grupy priorytetowe; w szczególności obawia się upowszechnienia umów typu „zero-hour” (niegwarantujących minimalnej liczby godzin pracy); uważa, że wszystkie rodzaje umów powinny gwarantować pracownikom podstawowe prawa i odpowiednią ochronę socjalną;
15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapoznania się z raportem MFW³ na temat przyczyn i skutków nierówności, który stwierdza, że coraz większe różnice w wynagrodzeniach mogą negatywnie wpływać na wzrost gospodarczy i potencjał w zakresie tworzenia miejsc pracy; domaga się bardziej intensywnych działań w celu przeniesienia ciężaru podatkowego z pracy na inne obszary, jak również skutecznych działań w zakresie opodatkowania pracy, bardziej sprawiedliwych rynków pracy gwarantujących swobodę poruszania się pracowników w Europie, a także polityki redystrybucji, uwzględniającej specyfikę każdego z państw członkowskich, aby pobudzić wzrost gospodarczy, konkurencyjność i wydajność, a także wesprzeć rozwój konwergencji gospodarczej i społecznej;
16. zwraca uwagę, że wysokie stopy długotrwałego bezrobocia w Unii, szczególnie w niektórych państwach członkowskich, prowadzą do sytuacji, w której coraz więcej pracowników traci prawo do świadczeń przed znalezieniem nowej pracy; zauważa, że niektóre państwa członkowskie ograniczyły dostęp do takich świadczeń lub obniżyły ich kwoty lub skróciły okres ich otrzymywania; wzywa państwa członkowskie, aby w ramach swoich kompetencji utrzymywały równowagę między dochodem minimalnym i odpowiednią ochroną socjalną a odpowiednimi zachętami do aktywnego poszukiwania pracy, tak aby zapewnić indywidualne wsparcie bez wprowadzania warunków o

¹ Rezolucja z dnia 11 marca 2015 r. (teksty przyjęte, P8_TA(2015)0068), pkt 46.

² Raport OECD z dnia 21 maja 2015 r. pt. „In it together: Why less inequality benefits all” („Wspólny problem – dlaczego wszyscy skorzystamy na zmniejszeniu nierówności?”).

³ Raport MFW pt. „Causes and Consequences of Income Inequality: A Global Perspective” („Przyczyny i skutki nierówności dochodów – perspektywa globalna”), czerwiec 2015 r.

charakterze sankcji, które naruszają prawa socjalne; wzywa państwa członkowskie do podjęcia zdecydowanych działań aktywacyjnych, aby osiągnąć bardziej efektywne rezultaty; przyznaje, że poprawa polityki zatrudnienia i ochrony socjalnej w celu uruchomienia wsparcia i ochrony ludności, a tym samym zapewnienia większej spójności społecznej, stanowią istotne składniki zrównoważonego wzrostu gospodarczego; apeluje o przeprowadzenie szczegółowej analizy takich zachęt na szczeblu UE i wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia, zgodnie z praktykami krajowymi, programów dochodu minimalnego, aby uniknąć wykluczenia społecznego i zagwarantować gospodarstvom domowym dochód minimalny;

17. z zadowoleniem przyjmuje spadek stopy bezrobocia wśród ludzi młodych, ale zauważa, że poziom tego bezrobocia jest nadal niepokojący w wielu państwach członkowskich i regionach, a jego spadek niekoniecznie wynika ze wzrostu zatrudnienia netto; podkreśla, że nastąpił również wzrost niepewności zatrudnienia oraz niepełnego zatrudnienia – w 2014 r. 43% młodych ludzi było zatrudnionych tymczasowo, a 32% pracowało w niepełnym wymiarze czasu pracy; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji o odblokowaniu kwoty 1 mld EUR jako wstępnego finansowania w ramach programu „Gwarancja dla młodzieży”; wzywa państwa członkowskie do sprawnego i skutecznego wykorzystania wszystkich dostępnych funduszy na wdrożenie Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych z zapewnieniem minimalnych standardów jakości; ponadto wzywa do uważnego i stałego monitorowania tych funduszy w celu zadbania o to, by pomagały one ludziom młodym wejść na stałe na rynek pracy; wzywa państwa członkowskie do priorytetowego traktowania nauki języków i ułatwiania mobilności dzięki takim programom jak ERASMUS+ czy ERASMUS dla młodych przedsiębiorców, ale także do uczestnictwa w sieci EURES; podkreśla także znaczenie wspierania praktyk zawodowych i zachęcania do ich podejmowania, gdyż dają one młodym ludziom możliwość zdobycia kwalifikacji zawodowych, które umożliwią im łatwiejsze wejście na rynek pracy;
18. zwraca uwagę, że na dzień dzisiejszy w istnieją znaczne rozbieżności między państwami członkowskimi, jeżeli chodzi o skalę powodzenia realizacji Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych i gwarancji dla młodzieży; zwraca uwagę, że Międzynarodowa Organizacja Pracy oszacowała, że rozwiązanie problemu bezrobocia ludzi młodych w Unii wymagałoby budżetu w wysokości 21 mld EUR, a bieżące zobowiązania Komisji są zupełnie niewystarczające i należy je podwyższyć do dostatecznego poziomu; wzywa Komisję do pracy z państwami członkowskimi i przedstawicielami organizacji młodzieżowych nad propozycjami minimalnych standardów i najlepszych praktyk w zakresie wdrażania gwarancji dla młodzieży;
19. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków w zwalczaniu dumpingu społecznego i dumpingu płac w Unii, jako że zjawiska te są bardzo szkodliwe dla dotkniętych nimi pracowników i systemów zabezpieczenia społecznego w państwach członkowskich; wzywa również do zaangażowania w te wysiłki partnerów społecznych na wszystkich szczeblach;
20. podkreśla, że niepewność zatrudnienia wśród ludzi młodych ma negatywny wpływ na decyzje o posiadaniu dzieci, co w efekcie pogarsza perspektywę demograficzną w państwach członkowskich;

21. ponawia apel o zwalczanie pracy nierejestrowanej, która jest szkodliwa dla unijnej gospodarki, prowadzi do nieuczciwej konkurencji oraz zakłóceń rynków, jak również skutkuje rosnącym brakiem ochrony socjalnej i ochrony zatrudnienia dla pracowników; dlatego wzywa do szybkiego uruchomienia europejskiej platformy na rzecz zapobiegania pracy nierejestrowanej;
22. jest zdania, że tegoroczne zalecenia skupione są niemal wyłącznie na rynku pracy, z pominięciem wyzwań związanych z ograniczeniem i jakością usług oferowanych potrzebującym; przypomina o potrzebie inwestowania w mechanizmy wczesnej interwencji i zapobiegania oraz w dostępne i integracyjne usługi wysokiej jakości, w tym w edukację od najmłodszych lat, wsparcie dla rodzin i społeczności lokalnych, usługi socjalne i opiekę zdrowotną; podkreśla, że zwiększone zapotrzebowanie na usługi, jeżeli zostanie umiejętnie zaspokojone, może również przyczynić się do tworzenia wielu miejsc pracy w sektorze socjalnym, a sektory opieki zdrowotnej i socjalnej stanowią ważne dziedziny inwestycji w dążeniu do zrównoważonej gospodarki; zwraca się do Komisji o przedstawienie sprawozdania z postępów w opracowywaniu, w ramach strategii „Europa 2020”, inicjatyw dotyczących inwestycji w sektorze zdrowia i opieki społecznej w kontekście jakości zatrudnienia;
23. podkreśla, że według raportu MFW¹ progresywne systemy podatkowe uległy w ostatnich latach osłabieniu w niektórych państwach członkowskich, co przyczyniło się do zwiększenia nierówności; uważa, że klin podatkowy jest o wiele wyższy w przypadku pracowników o niskich zarobkach i MŚP, których obowiązują wyższe efektywne stawki podatkowe; przyznaje, że choć podatki należą do kompetencji państw członkowskich, to progresywne systemy podatkowe pomagają złagodzić najgorsze skutki kryzysów gospodarczych; dostrzega również znaczenie zmniejszenia opodatkowania pracy i przedsiębiorstw w celu zwiększenia popytu i stworzenia miejsc pracy, przy czym należy jednocześnie zapewnić odpowiednie finansowanie systemów ochrony socjalnej; nalega, by oszustwa podatkowe i uchylanie się od opodatkowania zwalczać wewnątrz państw członkowskich oraz między państwami członkowskimi;
24. wzywa Komisję do udzielenia państwom członkowskim wskazówek, jak uporać się z niskimi wskaźnikami partycypacji kobiet w rynku pracy przez likwidację segregacji na rynku pracy, zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć oraz nierównego rozkładu obowiązków opiekuńczych; podkreśla, że potrzebne jest szersze podejście do równości płci, wychodzące poza wskaźniki zatrudnienia;
25. zwraca uwagę na potencjalną wartość europejskich automatycznych mechanizmów stabilizujących; zwraca uwagę, że pomimo faktu, że Komisja pełni istotną rolę w utrzymaniu spójności społecznej i stymulowaniu popytu wewnętrznego i wzrostu gospodarczego, w zaleceniach dla poszczególnych krajów nie zaakcentowała ona znaczenia utrzymania silnych automatycznych mechanizmów stabilizujących w państwach członkowskich w następstwie komunikatu w sprawie wzmocnienia społecznego wymiaru UGW, czego domagał się Parlament²; wzywa Komisję do przeprowadzenia szczegółowego przeglądu wyborów dokonanych przez państwa członkowskie w różnych dziedzinach polityki oraz ich odpowiednich rezultatów, co ma

¹ Raport MFW pt. „Causes and Consequences of Income Inequality: A Global Perspective” („Przyczyny i skutki nierówności dochodów – perspektywa globalna”), czerwiec 2015 r.

² Rezolucja z dnia 11 marca 2015 r. (teksty przyjęte, P8_TA(2015)0068).

pozwoić na skuteczniejszą analizę oraz zachęcić do wyodrębnienia i wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi;

26. zwraca uwagę, że gospodarka społeczna zapewnia zatrudnienie ponad 14 milionom osób, które stanowią około 6,5 % zatrudnionych w Unii; ubolewa, że przedsiębiorstwa gospodarki społecznej, które stanowią 10% przedsiębiorstw europejskich – głównie MŚP i mikroprzedsiębiorstwa – napotykać jeszcze więcej trudności w uzyskaniu finansowania publicznego lub prywatnego niż przedsiębiorstwa tradycyjne; podkreśla konieczność zwiększenia wsparcia dla tych przedsiębiorstw poprzez ułatwienie im dostępu do różnych sposobów finansowania, takich jak fundusze europejskie, mikrokredyty czy finansowanie społecznościowe, oraz zapewnienie im większego dostępu do gospodarki cyfrowej; w tym kontekście uważa, że w zaleceniach dla poszczególnych krajów należy położyć większy nacisk na rolę przedsiębiorstw gospodarki społecznej w promowaniu spójności społecznej i gospodarczej w Europie zgodnie ze strategią „Europa 2020”;
27. uważa, że choć Komisja przyznała, iż „wzrastają ubóstwo i marginalizacja”¹, a obecnie co czwarta osoba boryka się z ubóstwem, w zaleceniach dla poszczególnych krajów nie wspomniano w ogóle o celu dotyczącym zwalczania ubóstwa określonym w strategii „Europa 2020”; wzywa do przyjęcia kompleksowej strategii zwalczania ubóstwa opartej na dostępie do godnych miejsc pracy prowadzącym do wysokiej jakości zatrudnienia, usługach, a także minimalnym dochodzie i ochronie socjalnej, zgodnie z zasadą pomocniczości; zwraca uwagę, że jednym ze sposobów ograniczenia ubóstwa jest edukacja, a tym samym wspieranie zdolności do zatrudnienia; podkreśla potrzebę uznania nasilającego się zjawiska zadłużenia osobistego za czynnik zwiększający osobistą i ogólnogospodarczą podatność na zagrożenia;
28. podkreśla, że zatrudnienie jest najlepszym sposobem na walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym, a państwa członkowskie powinny skupić się na ułatwianiu dostępu do rynku pracy w szczególności osobom młodym oraz długotrwale bezrobotnym;
29. z zaniepokojeniem zauważa w wielu państwach członkowskich gwałtowne nasilenie skrajnych form ubóstwa, takich jak bezdomność; apeluje o skierowanie do wszystkich państw członkowskich zaleceń w sprawie strategii włączenia społecznego, w tym walki ze skrajnymi formami ubóstwa, takimi jak bezdomność; zgadza się z Komisją, że państwa członkowskie muszą rozwiązać problemy bezdomności i zagrożenia bezdomnością za pomocą kompleksowych strategii bazujących na prewencji, podejściu opartym na zapewnieniu zakwaterowania, przeglądzie ustawodawstwa i praktyk dotyczących eksmisji oraz dostępności faktycznie przystępnych ofert mieszkaniowych, zapewniając stabilność i kładąc kres zjawisku kryminalizacji bezdomnych; wzywa do usprawnienia transnarodowej wymiany najlepszych praktyk i wzajemnego uczenia się oraz docenia w tym kontekście rolę programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI);
30. wzywa do przeprowadzenia reform emerytalnych z uwzględnieniem powtarzanych wielokrotnie zaleceń Parlamentu², aby zapewnić trwałość, bezpieczeństwo i

¹ COM(2015)0250 final.

² Rezolucja z dnia 11 marca 2015 r. (teksty przyjęte, P8_TA(2015)0068). Rezolucja z dnia 22 października 2014 r. (teksty przyjęte, P8_TA(2014)0038). Rezolucja z dnia 25 lutego 2014 r. (teksty przyjęte, P8_TA(2014)0129). Rezolucja z dnia 8 lipca 2015 r. (P6_TA-PROV(2015)0261).

odpowiedniość emerytur dla kobiet i mężczyzn poprzez wzmocnienie systemów emerytalnych z myślą o zapewnieniu godnego dochodu z emerytury, który przekroczy przynajmniej poziom ubóstwa; uważa, że uzależnienie wieku emerytalnego od średniego dalszego trwania życia nie jest jedynym sposobem poradzenia sobie ze zjawiskiem starzenia się społeczeństw i że reformy systemów emerytalnych powinny także, między innymi, odzwierciedlać tendencje na rynku pracy, współczynnik urodzeń, sytuację demograficzną, stan zdrowia i dobrobyt, warunki pracy i współczynnik zależności ekonomicznej; przypomina, że najlepszym podejściem do zjawiska starzenia się jest zwiększenie ogólnego zatrudnienia, w oparciu między innymi o inwestycje społeczne w aktywne starzenie się;

31. jest głęboko zaniepokojony ograniczoną rolą, jaką odegrały parlamenty krajowe, partnerzy społeczni i społeczeństwo obywatelskie w przygotowywaniu krajowego programu reform oraz programu konwergencji, a także w zaleceniach dla poszczególnych krajów; zwraca jednak uwagę na zmiany w funkcjonowaniu semestru europejskiego w 2015 r. mające na celu zwiększenie odpowiedzialności na poziomie krajowym i podkreśla, że reformy należy generalnie pozostawić państwom członkowskim. wzywa Komisję, aby przy usprawnianiu mechanizmów zarządzania gospodarczego opowiedziała się za reformą, która zapewni semestrowi europejskiemu większą legitymację demokratyczną dzięki pełnemu zaangażowaniu Parlamentu Europejskiego i parlamentów państw członkowskich w proces przygotowywania i zatwierdzania aktów prawnych, a także dzięki konsultacjom z partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim;
32. krytykuje fakt, że nie wszystkie państwa członkowskie zaangażowały parlamenty narodowe oraz krajowych partnerów społecznych i społeczeństwo obywatelskie w sporządzanie krajowych programów reform; wzywa państwa członkowskie do wyszczególnienia w ich krajowych programach reform zaangażowanych podmiotów i podania charakteru współpracy; wzywa Komisję do dokonania przeglądu różnych praktyk krajowych w dziedzinie procedur parlamentarnych oraz udziału interesariuszy w europejskim semestrze w celu zwiększenia ich partycypacji;
33. odnotowuje zalecenie Komisji dotyczące reformy systemów opieki zdrowotnej, tak by mogły one realizować swoje cele w zakresie zapewnienia powszechnego dostępu do wysokiej jakości opieki zdrowotnej, w tym dostępu do przystępnych cenowo leków, zwłaszcza tych ratujących życie, oraz zapewnienia poszanowania praw pracowników służby zdrowia; zauważa, że w wyniku kryzysu niektóre państwa członkowskie nie zapewniły wszystkim objęcia usługami publicznej służby zdrowia;
34. wyraża ubolewanie, że Komisja nie uwzględniła w treści zaleceń dla poszczególnych krajów znaczenia gospodarki ekologicznej i jej potencjału w zakresie zatrudnienia, chociaż w gospodarce tej według szacunków Komisji mogłoby do roku 2020 powstać pięć milionów miejsc pracy w sektorach związanych z efektywnością energetyczną i odnawialnymi źródłami energii, pod warunkiem że wdrożona zostanie ambitna polityka klimatyczna i energetyczna;

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	23.9.2015
Wynik głosowania końcowego	+: 36 -: 14 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Laura Agea, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Mara Bizzotto, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Jane Collins, Martina Dlabajová, Elena Gentile, Arne Gericke, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Zdzisław Krasnodębski, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Elisabeth Morin-Chartier, Georgi Pirinski, Sofia Ribeiro, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Yana Toom, Ulla Tørnæs, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská, Inês Cristina Zuber
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Maria Arena, Georges Bach, Amjad Bashir, Tania González Peñas, Sergio Gutiérrez Prieto, Paloma López Bermejo, Edouard Martin, Michaela Šojdřová, Neoklis Sylikiotis
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Rosa Estaràs Ferragut